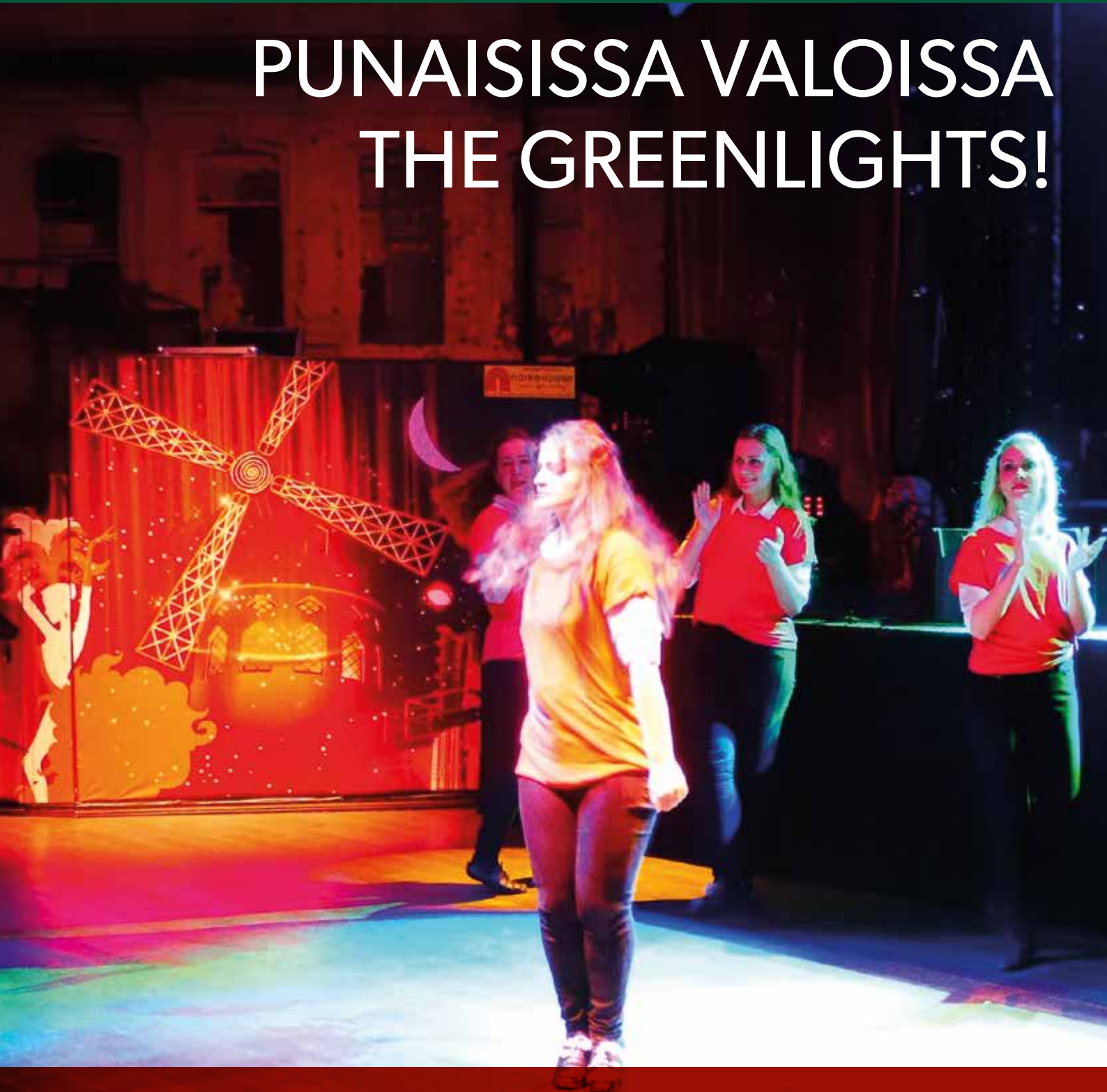

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 4/2019

PUNAISISSA VALOISSA THE GREENLIGHTS!

PIKKUJOULU! MAALISKUUSSA SALOON! MATKALLA MENNESSÄ!

SISÄLLYS

Festivaalit täynnä tunnetta	3
Pitkäperjantai ja brexit	5
Menneisyyden matkassa	6
Pulvis Tauri or how I learned to love my pint	8
Patrickia odottaessa: Salo Irish Fest	10
Dublin, in the green	14
Tapahtumia, uutisia	15
Irlantiin!	16

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi

Toimitussihteeri Seppo Nousiainen

Taitto Offsetpaino L. Tuovinen Ky / anu tuovinen

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky

Kuopio 2019

www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

The Greenlights vauhdissa

Kuva Matti Sovijärvi

YSTÄVÄIN KANSSA

Irlanti on varmaankin Euroopan ellei koko maailman rakastetuin maa. Jokseenkin joka ainoassa suurkaupungissa on irlantilainen publi, useimmissa monta. Irlantilainen kansanmusiikki soi kaikkialla, irlantilaisten kirjoittamat kirjat kuluvat ihmisten käsissä vuodesta ja vuosikymmenestä toiseen. Australiassa, Kanadassa, Yhdysvalloissa ja muuallakin on vahva irlantilainen kulttuuri. Jos Seamus Heaney on liian lakonista, meillä on Maeve Binchy!

Irlanti on ollut parin viime vuoden ajan vahvasti eurooppalaisen politiikan valokeilassa, kiitos tai kirous brexitin. Prosessissa on ollut huima määrä surkuhupaisia yksityiskohtia, mutta ainakin yksi hieno ilmiö: Euroopan Unioni on järkähtämättä seissyt jäsenmaansa tukena. Unionista lähtöä tekevä Britannia on turhaan yrittänyt kaataa irlantilaisten niskaan lähtönsä kustannuksia, molemmille puolille rajaa.

Pohjoisirlantilaiset äänestivät Euroopan Unionissa pysymisen puolesta, ehkä paljolti siksi, että heillä oli omakohtaisia kokemuksia sekä yhteistyöstä ja rajojen maldaltumisesta että päinvastaisesta: nurkkakuntaisesta takertumisesta omaan heimoon ja siitä seuranneista murheista. Ihmisiä kannattaa sietää, erilaisiakin.

Ai niin, Suomi-Irlanti-seura tekee maaliskuussa jäsenmatkan Irlantiin, sekä tasavaltaan että Pohjois-Irlannin puolelle. Aikaa ilmoittautumiseen on vielä reilu kuukausi. Takasivulla on tarkemmat yhteystiedot. Tule mukaan!

MATTI SOVIJÄRVI

Päätoimittaja

AMONG FRIENDS

Ireland must be the best loved country in Europe, if not in the whole world. In every big city there is an Irish pub, you can here Irish music everywhere, the whole world becomes green in St. Patrick's day and Irish writers are read and loved everywhere, all the time. If Seamus Heaney is too laconic, we always have Maeve Binchy!

Ireland has been in the spotlight of European politics for a few years, thanks to the sad farce called Brexit. However, there has been one fine feature in the process: European Union's determination in standing on its member's side. The British, leaving the Union, have tried to make the Irish on both sides of the border to pay for their own, silly project. In vain, so far, thank heavens.

The people of Northern Ireland voted against the Brexit and wanted to stay in the EU. One reason for that might be the memories of the Troubles, when narrow sighted tribalism brought about conflicts and violence. We should always remember that people unlike you are people, too.

And, by the way, The Finnish Irish Society is arranging a visit to Ireland, to both sides of the border. There is still more than a month to reserve your seat on the plane. See the back of this issue of Shamrock for details.

MATTI SOVIJÄRVI

Editor

PIKKUJOULU! PRE-CHRISTMAS PARTY!

Irlannin ystävät kokoontuvat joulukuun 5. päivä kello 18 alkaen O' Malley's-ravintolaan viettämään yhdistyksen traditionaalista pikkujoulua.

Hyviä ruokia, hyviä juomia, mutta ennen kaikkea hyviä ihmisiä.

We, the friends of Ireland will have our own pre-Christmas Party in O' Malley's, on the 5th of December starting at 6 p.m.

There will be good food, good drinks and good people!

34. KERTA TODEN SANOO

Syyskuun lopulla juhlittiin irlantilaista kulttuuria, musiikkia ja tanssia taas eli 34. kerran Irlanti-festareiden iloissa Helsingissä, Virgin Oilissa. Etenkin soittajat eli Shannua ja Takapotku olivat uusia tuttavuuksia ja hienoja esimerkkejä siitä, miten laajaa ja korkeatasoista irlantilaisen musiikin osaaminen Suomessa on.

Frank Boyle toimi tilaisuuden juontajana, yhtä pätevästi kuin aina.

Ilta alkoi, ehkä jo perinteiseen tapaan, **The Greenlights** -tanssiryhmän vetävällä esityksellä. Saimme taas perehtyä irlantilaisen tanssin laajuuteen, niin kovien kenkien menoon kuin pehmeiden, niin ryhmien kuvioihin, sooloihin ja paritansseihin, vaikka paritanssilla ei tässä tarkoitetaakaan tangoja ja sen sellaisia. Irlantilaista!

Greenlights-ryhmän osaaminen on vuosien mittaan syventynyt ja laajentunut. Erityisen hienoa on ollut havaita teknisen osaamisen ennestäänkin nousut taso. Rytmit ovat täsmällisiä, liikkeet laajoja ja tarvittaessa hämmästyttävän

nopeita. Tason rinnalla tanssien monipuolisuus on nykyisin suorastaan Greenlightsin valtti. Reilut kymmenen vuotta vakavaa harrastamista näkyy: tämän ryhmän voi viedä vielä Virgin Oiliaikin isoimmille lavoille.

Shannua on sekin jo vanha ryhmä, mutta viettänyt välillä hiljaiseloa ryhtyäkseen soittamaan taas uudella innolla ja vanhalla taidolla. Yhtyettä ei ole nähty Helsingissä vuosiin, joten monelle sekin oli uusi tuttavuus. Parhaiden ja perinteisten irkkubändien tapaan myös Shannuan musikit ovat multi-instrumentalisteja,

mikä näkyi ja kuului myös Virgin Oilin illassa. Poikkeus säännöstä on laulusolisti **Heidi Saarikoski**, jonka ääni on niin kaunis, kuulas ja koskettava, ettei siihen mitään variaatioita osaa kaivata.

Shannuan ohjelmisto koostui yhtyeen nimen mukaisesti vanhasta, traditionaalista irlantilaisesta musiikista ja myös uudesta. Yhtyeen musiikillinen isä **Keith O'Hiobháird** oli valmentanut joukkonsa soimaan ehjästi ja kauniisti, ollenkaan unohtamatta irlantilaisen musiikin tomeraa poljentoa. Instrumentalistit **Kirsi Vinkki** ja **Samuli Karjalainen** muodostivat hienon kokoonpanon toisen siiven.

Greenlightsin meno vei mukanaan. Erityisen innostavaa oli esityksen monipuolisuus erilaisine rytmeineen, tanssimuotoineen ja jopa kenkineen.

Illan isoin esiintyjä oli jyväskyläläisten musiikinopiskelijoiden perustama **Takapotku**. Kaikkien kotipaikka ei Jyväskylällä ole, mutta yliopisto-opinnot ovat tuoneet nuoret yhteen. Takapotkun nimi tulee musiikista, tottakai. Toisella kotimaisella takapotku on backbeat, joka tarkoittaa painottomien iskujen painottamista, siis sykkivää musiikkia. Ja sitä saatiin.

Takapotkun esiintymisessä oli todella

vauhtia ja menoa, huumoria ja hilpeyttä. Soittajien kova ammatillinen osaaminen paistoi joka tahdista ja iskusta, myös niistä painottomista. Kokoonpano on poikkeuksellisen iso, perusmuodossaan kymmenen soittajaa, joista nyt yhdeksän ilahdutti Virgin Oilin yleisöä. Se tarjosi mahdollisuuksia moniin variaatioihin ja niitä mahdollisuuksia myös käytettiin, kuulijoiden iloksi.

Paikalla olemattomat eivät saa valokuvasta oikeaa fiilistä siitä menosta ja meningistä, jota Takapotku luo ympärilleen. Jyväskyläläiset musiikinopiskelijat ovat ainakin irlantilaisen musiikin osalta valmiita osajia.

Jo Shannuan nimessä – vanha ja uusi – korostuu yhtyeen ikärakenne. Ainakin kahden eri sukupolven soittajat olivat parhaimmillaan traditionaalisen musiikin esittäjinä – mutta nimen mukaisesti uusikin sujuu.

RAUHAN VUOSIKYMMENET

Pohjois-Irlannissa on vallinnut rauha jo kaksi vuosikymmentä, ainakin päällepäin. Vaikka hankauksia ja jännitteitä onkin ollut, väkivallalta on välttytty lähes kokonaan. Brexit uhkaa kuitenkin pohjoisen Irlannin rauhaa.

Pitkäperjantain sopimus tunnetaan myös nimellä Belfastin sopimus, iiriksi **Comhaontú Aoine an Chéasta**, englanniksi **Good Friday Agreement** tai **Belfast Agreement**. Sopimus tunnetaan myös nimellä Stormont Agreement Pohjois-Irlannin parlamenttirakennuksen mukaan.

Sopimuksen tärkeimpiä saavutuksia olivat väkivallasta luopuminen, jota vahvistettiin laajoilla aseiden luovutuksilla sekä Irlannin tasavallan ja Pohjois-Irlannin rajamuodollisuuksien riisuminen. Pohjois-Irlantia koskeva päätöksenteko siirrettiin myös merkittävältä osalta Pohjois-Irlannin parlamenttiin, Stormontiin. Suomalaisillakin on sopimuksessa omat ansionsa, sillä valtioneuvos **Harri Holkeri** oli keskeisenä mukana sopimuksen synnyssä ja presidentti **Martti Ahtisaari** sen toimeenpanossa.

Nykyisin siirtyminen Irlannin tasavallasta Pohjois-Irlantiin on suurin piirtein yhtä jännittävää kuin kunnanrajan ylittäminen Suomessa. Isoin muutos on näkyvissä olevien hintojen ilmoittaminen punnissa eurojen sijaan ja nopeusrajoitusten muuttuminen kilometreistä mailleiksi.

Äkkiä näyttää siltä, että hinnat ja nopeudet laskevat, mutta kyse on toki vain mittayksiköistä.

Paikallisille asukkaille merkittävien muutosten on rajamuodollisuuksien katoamisen vuoksi avautuneet mahdollisuudet. Tällä on ollut erityistä merkitystä taloudelle: Irlannin saarella on sopimuksen tultua voimaan voitu paremmin kuin oikeastaan koskaan. On aivan tavallista, että yritykset toimivat molemmin puoli rajaa – ja ihmiset käyvät töissä ja koulussakin valtakunnan rajasta välittämättä. Arkisen elämän kannalta rajaa ei oikeastaan ole.

BREXITIN JÄLKEEN

Tämänhetkisen Euroopan Unionin ja Iso-Britannian sopimusluonnoksen mukaan kaikki tämä tulee säilymään. Tulliraja näyttää tulevan Irlannin merelle saarten väliin, ei Irlannin saarelle. On sitten kokonaan toinen asia, eteneekö Brexit kuten nyt on kaavailtu. Joulukuun vaalit ovat Britanniassa tässäkin suhteessa ratkaisevat. Eikä kukaan vielä tiedä, miten aggressiivisesti Pohjois-Irlannin unionistit

suhtautuvat jatkossa tähän Brexit-malliin.

Pitkälle tulevaisuuteen katsoen tullikysymyksiä tärkeämpi saattaa kuitenkin olla Pitkäperjantain sopimuksen pykälä, joka määrää Pohjois-Irlannin perustuslailisen tulevaisuuden kokonaan pohjois-irlantilaisien omiin käsiin. Tulevaisuudesta päätetään enemmistövaalissa – ja jos nykyinen väestökehitys jatkuu, katolisilla on jo lähivuosina enemmistö Pohjois-Irlannissa. Tästä ei pidä tietenkään tehdä kovin suoraviivaisia päätelmiä, isot asiat muuttuvat hitaasti – mutta nekin muuttuvat.

Mikään ei myöskään takaa sitä, että Pitkäperjantain sopimus pitää myös tulevaisuudessa. Väestönsien välit ovat kaikkea muuta kuin lämpimät ja vanhat kaunat saattavat johtaa uusiin konflikteihin. Nyt koettu parinkymmenen vuoden rauhan aika johtuu ainakin osittain myös siitä, että Pohjois-Irlannin sisällä on tavaltaan kaksi kulttuuria, jotka elävät erillistä elämäänsä. Mutta eihän siitä ole kuin reilu sukupolvi, kun suomenkieliset ja ruotsinkieliset eivät tuntuneet mahtuvan samaan maahan.

Giants Causeway on Pohjois-Irlannin ehkä tunnetuin nähtävyys. Kyse on geologisesta muodostelmasta, vaikka se muulta näyttääkin. Ensi kevään Irlannin matkalla tämäkin tulee tutuksi. Kuva Wikimedia.

HUIMILLA MERILLÄ – KESKIAIKAISEN IRLANTILAISEN PERINTEEN IMMRAMA-TARINAT

Shamrockin edellisessä numerossa kirjoitin **echtrae**- eli seikkailut-nimellä tunnetuista tarinoista, joissa pääosassa on sankarin vierailu maan alla sijaitsevassa yliluonnollisessa valtakunnassa, johon pääsee niin kutsuttujen haltiakumpujen kautta. Irlantilaisessa keskiaikaisessa perinteessä tuonpuoleiseen pääsee myös vesiteitä ja näistä retkistä kertovat **immrama** -tarinat.

Jos *echtrae*-seikkailuissa keskitytään tuonpuoleisen valtakunnan kuvaukseen, niin *immrama*-tarinoissa matka on päämäärää tärkeämpi. Termi *immram* (sanan yksikkö, monikko on *immrama*) tarkoittaa kirjaimellisesti ympäriinsä soutelua, mikä kuvaa hyvin tarinoiden sisältöä. *Immrama*-tarinoissa siis seikkaillaan merellä vierailien vastaan tulevilla saarilla, joilla asuu mitä mielikuvituksellisimpia asukkaita ja otuksia.

Tarinoilla on todennäköisesti todenperäinen tausta, sillä irlantilaiset munkit seilasivat varhaiskeskiajalla aina Islantiin ja Grönlantiin saakka etsiessään kaukaisia saaria, joilla omistautua rukoilemiselle ja mietiskelylle kaukana maailman hälystä Egyptin erämaaisien ja -äitien tavoin. Onpa jopa väitetty, että he olisivat saattaneet purjehtia aina Amerikkaan asti jo ennen kuin viikingit löysivät meritiien Atlantin yli. 1970-luvulla **Tim Severin** -niminen seikkailija ja tutkimusmatkailija todisti tämän olevan ainakin teoriassa mahdollista purjehtiessaan keskiaikaisten mallien mukaan valmistetulla puukehiköisellä ja nahkarunkoisella **currach**-veneellä pohjoista reittiä Irlannista Newfoundlandiin.

Immrama-tarinoita on nykyaikaan säilynyt neljä. Niistä yksi tunnetuimmista on **Immram Brain** eli **Branin** merimatka, joka oikeastaan on rakenteeltaan lähempänä *echtrae*-tarinoita kuin *immramaa* ja joissain keskiaikaisissa tarinaluettelosissa se esiintyykin nimellä *Echtra Brain*. Sen kuuluisimmassa episodissa meren

jumala **Manannán mac Lir** tulee merellä vastaan hevosten vetämissä vaunuissa ja hän kertoo veneessään istuvalle Branille, että hänelle aava meri näyttäytyy kukkivana niittynä.

Muut kolme säilynyttä *Immrama*-tarinaa ovat: **Immram curaig Maele Dúin** eli **Mael Dúinin** veneen merimatka, **Immram curaig húa Corra** eli **Uí Chorránin** veneen merimatka ja **Immram Snégdusa ocus Maic Riagla** eli **Snégdusin** ja **Mac Riaglan** merimatka. Tarinat eroavat toisistaan merelle lähtemisen motiivien suhteen. Bran lähtee kumppaneineen merelle kohdattuaan yliluonnollisen naisen, joka kertoo tulevaisuutensa Naisten maasta, jossa on aina kesä.

Mael Dúinin merimatkan motivaationa on puolestaan etsiä hänen isänsä tappajat. Uí Chorránin veljekset lähtevät vuorostaan merelle katumusharjoituksena sovitukseen syntinsä. Snégdus ja Mac Riagla puolestaan ovat **Pyhän Columban** luostariyhteisön munkkeja **Ionan** saarelta Skotlannin rannikolta ja he lähtevät merelle pyhiinvaellukselle etsimään yliluonnollista luvattua maata.

Immrama-tarinoilla on myös latinankielinen vastineensa, keskiajalla todellisen bestsellerin asemaan noussut ja useina eri kielisinä versioina ympäri Eurooppaa levinnyt **Navigatio sancti Brendani** eli **Pyhän Brendanin** (Brendanus) merimatka. Tässä noin vuoden 800 paikkeilla kirjoitetussa tarinassa Pyhä Brendan lähtee kumppaneineen merelle etsimään

luvattua maata, **Tír Tairngire**, samoin kuin Snégdus ja Mac Riagla myöhäisemmässä tarinassaan. Matkalla Brendan kohtaa muun muassa meren keskellä sään piekemällä ja aaltojen nuolemalta karilla istuvan **Juudaksen**, joka kertoo tämän olevan hänelle sunnuntaisin suotu vapautus helvetin kidutuksista.

Brendania vastaan tulee myös itse helvetin portti tulivuorisaarelta, jonka rannoilta paholaiset heittelevät tulisia laavakiviä hänen venettään kohti. Brendan näkee myös kristallisen vuoren, joka saattaa olla kirjallinen muistuma todellisten munkkien kohtaamisista jäävuorten kanssa. Brendanin matkan kuuluisimmassa episodissa hän munkkeineen nousee saarelle aloittaakseen pääsiäisen vieton ja heidän syyttäessään tulen ruuan laittoa varten saari heidän allaan rupeaakin liikkumaan osoittautuen jättiläismäiseksi kalaksi.

Yhteistä näille tarinoille on se, että matka on päämäärää tärkeämpi eli matkansa aikana seikkailijat vierailevat erilaisilla saarilla, jotka saattavat muistuttaa toisiaan tarinasta toiseen. Saarilla asuu kaikenlaisia outoja olioita, kuten jättiläismäisiä lampaita tai muurahaisia, jotka ahdistelevat tulijoita, tai psalmeja laulavia lintuja. Matkalla he kohtaavat myös saarten asukkaita, kuten alituisesti nauravaa väkeä **Ilon** saarella, alituisesti itkuvää väkeä tai yksinäisellä saarella asuvan erakon.

Toistuvasti matkalaiset myös kärsivät nälkää ja janoa, kunnes he osuvat saarel-

Brendan kalan selässä saksalaisessa keskiaikaisessa käsikirjoituksessa.
 Kuva Wikimedia.

le, josta löytävät ravintoa. Joskus saarella kasvaa syötäviä hedelmiä tai eläimiä, saaren asukkaat voivat myös ruokkia matkalaisia tai sieltä saattaa löytyä autio talo, jossa on juhla-ateria odottamassa nälkäisiä kulkijoita. Tarinan lopussa matkailijat usein palaavat Irlantiin vain huomatakseen, että aika siellä on kulunut eri tahtiin ja kaikki heidän tuntemansa ihmiset ovat jo kuolleet. Joskus yksi matkalaisista astuu rannalle ja aika saa hänet kiinni; hän vanhenee silmän räpäyksessä ja kuolee saman tien.

Mae Duin seurueineen kokee esimerkiksi matkallaan seuraavanlaisia seikkailuja:

Kolme päivää ja kolme yötä he olivat merellä. Neljännen päivän aamuna he näkivät toisen suuren saaren. Sen maa-perä oli hiekkainen. Kun he tulivat tämän saaren rantaan, he näkivät hevosenkaltaisen pedon. Sillä oli koiran jalat ja ko-

vat, terävät kynnet, ja se oli hyvin ilahtunut nähdessään heidät. Se hyppeli heidän edessään, sillä se halusi syödä heidät ja heidän veneensä. "Hän ei ole murheellinen nähdessään meidät," sanoi Máel Dúin, "lähtekäämme pois tältä saarelta." Näin he tekivät ja kun peto näki heidän poistuvan, se meni rantaan ja alkoi kaivaa maata terävillä kynsillään. Se heitteli heitä [hiekkalla], eivätkä he uskooneet pääsevänsä pakoon.

Tämän jälkeen he löysivät toisen saaren, jonka ympärillä oli kivinen muuri. Kun he lähestyivät sitä, valtava peto hyppäsi esiin ja alkoi juosta ympäri saarta. Máel Dúinin mielestä se oli tuulta nopeampi. Peto meni saaren korkeimmalle kohdalle ja muuttui niin, että sen pää oli alaspäin ja jalat ylöspäin. Ja näin sillä oli tapana tehdä: se kääntyi nahoissaan siten, että sen luut ja lihat kääntyivät, mutta nahka pysyi paikoillaan. Tai toisella

kertaa sen nahka kääntyi kuin myllyssä, mutta luut ja lihat pysyivät paikoillaan. Kun se oli ollut kauan aikaa näin, se hypäsi jälleen ylös ja alkoi juosta ympäri saarta kuten aiemmin. Sitten se meni takaisin samaan paikkaan, ja tällä kertaa puolet sen nahasta pysyi paikoillaan toisen puolen kääntyessä kuin myllynkivi. Näin se siis tapasi tehdä mennessään ympäri saarta. Máel Dúin miehistöineen pakeni kaikilla voimillaan, ja kun peto näki heidän pakenevan, se tuli rantaan ottaakseen heidät kiinni ja alkoi heitellä ja paiskoa rannan kiviä heidän peräänsä. Yksi kivistä osui veneeseen lävistäen Máel Dúinin kilven ja se juuttui veneen köliin.

(Tarinan suomennos **Alexandra Berg-holm**, *Studia Celtica Fennica* 15/2018: <https://journal.fi/scf/article/view/74119>)

Katja Ritari

Aiheesta voit lukea lisää blogistani:

<https://pyhiinvaelluksia.wordpress.com/2015/10/08/merella-seikkailevat-irlantilaismunkit/>

<https://pyhiinvaelluksia.wordpress.com/2017/05/17/pyhan-brendanin-juhlapaiva/>

PULVIS TAURIS

The Ace of Spades

One weary, wet and windy October night, sometime in the last century, I made my way on the bike to a smokey Public House on the outskirts of **Ballymuc**. The pub wasn't my normal haunt but when you preferred a late drink it was a good place to be as most of the pubs in the centre were shut by eleven due to the over zealous efforts of the local Garda Sargent.

This pub was known for after-hours drinking as the owner **Dan** was a cousin by marriage of the police Sargent and therefore unlikely to be raided. Being past the graveyard and the old church it was an out of the way place. But Dan being fond of a brew himself kept the party going, as the fellah said.

On account of the storm there weren't so many in the bar. But a grand big open fire was roaring away at one end to warm the cockles of your heart against the storm without. Dan's place was wood panelled and cosy. Every once in a month the trad musicians would hold a session there but tonight we had the pitter-pat and slash of rain outside and the creaking of an old chestnut tree in the howling wind for background music.

There was just myself and the **Professor** (a retired school teacher), **Charlie Boz** (a farmer from just over the way) and **Mousey O Toole** (an odd job man and gravedigger in his spare time). We sat at the bar over our pints and the Prof's gin and talked of nothing in particular. **Joe Fagin** and **Billy Sykes** played cards at the table near the fire.

Dan stood behind the bar with a half-one on the lower counter. He glared towards the fire place. You see, as much as Dan was fond of a drink,

he hated gambling. Like a reformed smoker hates tobacco. Suddenly there was a roar of victory from Fagin at the card table over some turn of events. "Arragh!" said Dan "The divil take yous and yer damn cards!"

Suddenly a loud gust of wind came clattering at the door and at the same time a down-draught from the chimney filled the room with smoke. Presently the door blew open and a **Tall Shadowy Figure** appeared in the doorway. Mousey O Toole let a 'yelp' of fright out of him and the rest of the company just stood there dumbfounded.

The stranger was a tall cadaverous figure with a long heavy full length coat. His face was so weathered it was like it was tattooed and his eyes were like coals in his head. The rain and wind whistled about him and his long matted hair blew back over his face. "Come in and shut the bloody door whoever the hell you are", roared Dan. And the stranger obliged banging the door shut with hefty strong arms. He walked slowly with a limp towards the bar.

We all sat still, silently watching over the rims of our glasses. Dan poured him a couple of stiffeners from the whiskey bottle and then made ready a pint of porter. Then he limped his way towards the card players and the open fire. "I have a gift," he said. "Is it christmas already?" sniggered Mousey. "What gift would that be?" enquired Billy with a slight croak.

"I can see things" the stranger replied and promptly tripped over a stool in the dark. "Ye didn't see that!" mockingly laughed O Toole. "I mean the second sight." There was an

omnious pause. This was broken by the cheery tones of the professor, "Well if you had the second sight, you should have known, that you were going to fall over that bloody stool."

We all laughed at this as the stranger picked up the stool and positioned himself near the fire. He gathered his wet coat about him like a cloak and after a while the fire began to dry him out. Clouds of steam rose about him against the glow of the fire. He seemed goolish and strange and other worldly sipping on the dark liquid and then leaning down he took an ember from the fire and lit his pipe.

One by one we drifted down from the bar and took a stool around the fireside. By way of friendly conversation and to pass the time and hopefully settle my nerves I asked him about his 'gift'. Eventually after a time and few sips of his pint he opened up... "When I was a young fellow I discovered one day, playing cards, whenever I dealt out the ace of spades I had a vision. The lads name was **Johnson** and I saw him in that instant fall from his bike and lying dead. Then within a week he was found "dead in a ditch"...

I could hear Mousey shuffling in the background and muttering "Holy suffering...I'm off for a wee." "It's more a curse than a gift I suppose" I said. The stranger continued in a low voice "This happened a few times and every time I played cards and the visions nearly drove me mad." "What did you do?" asked Fagan earnestly.

By this time the others had gathered around the stranger like moths to the flame. "What did I do? I stopped playing cards!" said the stranger finally. Each man there was facinated but not quite convinced. Each muttered to

himself. "Bah humbug!" said Old Boz. "Rubbish" said the professor to his gin and tonic. Mousey coming back from his ablutions said that he had "heard it said that it was possible some people had the gift, his auld granny used to know when the dinner was ready even though she was blind and gaga". Old Dan just dismissed it as "superstition and nonsense"

The strangers face grew darker, if that was possible, and his knotted brow showed that he was taking umbridge at these aforementioned asperiges on his abilities. The stranger reached over to the table and picked up the deck of cards. "All right then," he said in a dark voice that gave us all the creeps. "Pick a card!" All was silent save for the howl of the wind and the rain outside. It seemed no one would risk finding out his fate. The tension in the room was palpable on every flickering face in that

firelight...

When Old Dan just lost it. With one swipe he slapped the cards out of the strangers hand and they flew through the smokey air and landed in the flames of the fire. All save one card which fell face down on the stone floor. The stranger bent low and picked it up slowly and we saw the ace of spades. The death card. He looked at Dan a moment and smiled. "Yours" he said quietly. And with a flick of his fingers tossed it into the flames with the others.

"More drinks for heavens sake" said Old Farmer Boz breaking the spell. We all agreed and Dan went to the bar grumpily to do the needful but first taking a quick nip from his whiskey. Dan had calmed down and we all took it as a grand joke and so the night went on with stories, gossip and laughter.

Till just before dawn the storm had

died down and we said our goodbyes to Dan and each other. "Where's the stranger?" said Joe suddenly. He had disappeared. "Probably had slipped out earlier without us noticing, like a Fin" I said. But as I looked down the long lane and beyond he was nowhere to be seen. That was odd, but everything about him was odd and indeed about that whole night. But it was Halloween after all...

If ever you go to Ballymuc the pub is not far from the old village church and just beyond the graveyard. The ruins of the building are there to this day but alas, Old Dans Bar was closed down some years ago. It seems there had been a fire and poor old Dan and the Pub perished on the same night. A year to the day.

Frank Boyle

UUDET YHTYEET, HARVINAISET SOITTIMET, – JA IRKKUPOIJENTO

SALO IRISH FESTIVAALI JÄRJESTETÄÄN TAAS
MAALISKUUSSA 2020.

Irlantilaisen kansanmusiikin harrastus on Suomessa laajaa ja aktiivista. Tästä todistaa taas viidennen, ensi maaliskuisen Salo Irish Festivaalin ohjelmisto. Miten niin taas? Festivaalitiimiä vetävä **Arto Pasio** perustelee:

- Esimerkiksi siten, että jokaisella festivaalikerralla olemme voineet esitellä yleisölle uudet Salossa vierailevat kokoonpanot. Kaikki kotimaisia! Jos lasketaan kevään 2020 festari mukaan, Salo Irishin areenoilla tulee esiintyneeksi jo 17 kotimaista irkkumusiikin yhtyettä.

Ja jotta ei olisi sääntöä ilman poikkeusta, ensi maaliskuun 5. päivä lavalle nousee myös Salo Irishin ensimmäinen Irlannissa syntynyt muusikko, trubaduuuri **Kevin Sweeney**. Hän on kotoisin Corkista, mutta asunut jo pitkään Suomessa.

Vuoden 2020 festivaalin artistisopimukset on allekirjoitettu. Viides Salo Irish Festivaali rakentuu vielä tutulle pohjalle: kolme päivää, kuusi artistikokoonpanoa ja kymmenen tilaisuutta kuulla irlantilaista kansanmusiikkia.

Tapahtuma järjestetään ensi keväänä nykymuodossaan viimeisen kerran. Järjestäjät eivät ole lopettamassa tapahtumaa, vaan suunnitelmassa ovat uudistukset.

- Teemme tätä pienellä porukalla, ja nykyinen formaatti on aika raskas rakentaa. Katsomme ensi kevään jälkeen, millä mallilla edetään. Irkkumusiikin konsertit eivät Salosta lopu, Arto Pasio vakuuttaa.

Jatkuvuudesta kertoo sekin, että Salon festaria hallinnoimaan perustettiin viime kesäkuussa uusi paikallinen yhdistys, Salo Irish ry.

Yleisö on ottanut festivaalin omakseen. Viime keväänä festarin eri tapahtumissa oli yli 1 200 kävijää. Arto Pasio arvioi, että yleisömäärissä ollaan Salossa lähellä kattoa.

- Viimekeväinen luku on valtavan paljon Salon kokoisessa kaupungissa, Pasio sanoo.

Lisätietoa kevään 2020 festivaalista löytyy osoitteesta www.facebook.com/saloirishfest

Pääkonsertin lippuvaraukset voi tehdä 1.12. 2019 alkaen sähköpostilla osoitteeseen irkkufestari.salo@gmail.com

Trubaduuri Kevin Sweeney on Salo Irish -historian ensimmäinen Irlannissa syntynyt muusikko.

TORSTAINA LOUNASKONSERTIT

Salo Irish Festivaali käynnistyy torstaina 5. maaliskuuta 2020 kahdella lounaskonsertilla, kun Salon kaupungintalon ravintola Kaneliomenassa soittaa trubaduuri Kevin Sweeney. Kevin on soittanut irlantilaisista musiikkia jo yli 30 vuotta eri puolilla maailmaa. Hän on opiskellut musiikkia ja taidetta Cambridgen yliopistossa Englannissa. Sittemmin hän on esiintynyt ja levyttänyt eri yhtyeiden kanssa Australiassa, USA:ssa ja Euroopassa.

Toinen lounaskonsertti sijoittuu viimekertaiseen tapaan Salon IoT Campuksen ravintola Kiilaan. Kiilassa soittaa festarijärjestäjien oma trio, **The Green Hope** (TGH). TGH aloitti tänä syksynä kahdeksannen esiintymisvuotensa. TGH:ssa

soittavat **Arto Pasio** (laulu, kahdeksan eri instrumenttia), **Erkki Leppäkoski** (basso, kitara, laulu) sekä **Erik Suomela** (laulu, kitara, mandoliini). Soundia sävyttävät genreen kuuluvat bodhran, tinapilli ja viulu.

PERJANTAINA ETKOT

Perjantai-iltapäivän kahvikonsertti soitetaan Perniön Kunnantalon kahvilassa. Lavalle tulee silloin vaasalainen **The Rogues**. 15 vuotta ympäri Suomea kiertäneen trion ohjelmisto sopii niin bileisiin kuin rauhallisiin konsertteihin: laulut, svengaavat rytmit ja melodiat luovat viihdettä ja tunnelmaa. Trion artistit ovat **Thomas Finholm** (laulu, kitara), **Tobias Tåg** (huilut) ja **Anders Portin** (viulu).

Perjantai-ilta huipentuu Etkoihin Bar Bizarressa. Etkot aloitetaan kahden yhtyeen seteillä. Lavalle nousevat vuorolleen **The Rogues** ja ensiesiintymisensä Salossa tekevä, myös pääkonsertissa soittava **Lyres of the Dunes**. Konsertti-osauden jälkeen iltaa jatketaan vapaa-muotoisesti jameilla.

HARPPUSÄVELIÄ JA REDHILL RATS

Salo Irish Festivaalin pääkonsertti myytiin viime kerralla loppuun jo ennakkomyynnissä. Järjestäjät uskovat suosion jatkuvan.

Kulttuuritalo Kivassa (la 7.3. 2020 klo 17) pidettävässä pääkonsertissa esiintyy kaksi yhtyettä, **Lyres of the Dunes** ja **Redhill Rats**. Englanninkielisten nimien takaa löytyy kaksi erilaista suomalaismaisemaa. Lyres of the Dunes tulee Kalajoen hiekkasärkiltä, Redhill Rats puolestaan Helsingin Punavuoresta.

Lyres of the Dunes tuo Saloon harvoin kuullun soitinvalikoiman. Kokoonpanossa on kaksi harpunoittajaa, 11-kielisen kanteleen taitaja sekä laulaja. Instrumentteihin kuuluvat myös avainviulu ja tinapilli. Yhtyeen soundin täydentää stemmalaulu. Lavalle tulevat **Olga Kolari** (harppu), **Henna Hihnala** (11-kielinen kantele, laulu), **Sonja Savolainen** (laulu) sekä **Jane Ilmola** (harppu, tinapilli, avainviulu, laulu, sovitukset).

Myös **Redhill Ratsin** juuret ovat irkkumusiikissa, tottakai. Viisimiehisen, vauhdikkaan yhtyeen keskeiset hahmot ovat olleet mukana bändissä jo pari vuosikymmentä. Vuosien mittaan soittotyyliin on saatu vaikutteita mm. brittiläisestä folkista, bluegrassista ja americanasta. Redhill Ratsin kokoonpano on: **Kuisma Korhonen** (laulu, akustinen kitara, harmonikka), **Hannu Kylkisalo** (laulu, basso), **Ilkka Ranta-aho** (laulu, akustinen kitara, banjo), **Pekka Salosaari** (rummut, perkussiot) ja **Matti Viirimäki** (sähkökitara, mandoliini).

IHMISTEN LUOKSE

Salo Irish Festivaalin ideaan on alusta asti kuulunut irkkumusiikin vieni erilaisille yleisöille. Pääkonsertin lisäksi lauantaina on kolme muuta tapahtumaa.

Aamustartissa kohtaavat Prisman kassoilla kassejaan pakkaavat asiakkaat ja heille soittava **The Green Hope**. Iltapäivän alussa kokoonnutaan päivähetken Salon pääkirjastossa. Tämä jo vakiintunut

Pääkonsertin toinen yhtye tulee Helsingistä: Redhill Rats. Kokoonpanossa soittavat Kuisma Korhonen (vas.), Matti Viirimäki, Pekka Salosaari (alhaalla), Ilkka Ranta-aho ja Hannu Kylkisalo. Kuva Sören Anderson.

Kokoonpanoltaan uusiutunut The Green Hope vie perinteistä irkkumusiikkia monenlaisille yleisöille Salo Irishin aikana. Trion soittajisto tulee Salosta: Arto Pasio (vas.), Erkki Leppäkoski ja Erik Suomela. Kuva Kauko Mäntylä.

konsertti on koonnut vuosi vuodelta kasvavan yleisön. Pääkirjastossa esiintyvät akustisesti **Lyres of the Dunes** sekä trubaduuri **Kevin Sweeney**.

Kaikille festarikeikoille on pääkonserttia lukuun ottamatta vapaa pääsy. Pääkonsertin tiketti maksaa 15 euroa, ryhmille (vähintään 10 henkeä) hinta on á 10 e. Pääkonsertin lipulla pääsee myös maksutta jatkoille ravintola Hometowniin jameihin.

FESTIVAALIN RIEHAKAS PUNK-PÄÄTÖS: 7 STOUT CLAN JA JAMIT

Jamit aloittaa kilttiasuinen **7 Stout Clan** -yhtye, joka oman määritelmänsä mukaan tislaa oluen ja viskin katkuisen musiikkinsa yhdistämällä mm. säkkipillit, banjot, mandoliinin ja tinapillit perinteiseen punk-menoon. Viisihenkinen irkkupunkkia soittava yhtye takaa riehakkaan jatkoillan.

Bändin musiikkikaaharit ovat **Juho Kosonen** (laulu, tenoribanjo, mandoliini, melodica), **Taavi Kervinen** (laulu, banjo, säkkipillit, mandoliini, huuliharppu ja tinapilli), **Julius Piironen** (sähkökitara, akustinen kitara, laulu), **Kalle Saarinen** (basso, kontrabasso, laulu) ja **Elias Koskinen** (rummut, perkussiot, taustalaulu).

7 Stout Clanin konsertin jälkeen jatketaan vapaamuotoisilla jameilla myöhään yöhön.

Salon festarin päättävässä jamikonsertissa yhdistetään irkkumusiikki ja punk. 7 Stout Clan -yhtye lupaa raivoisan hyvää live-menoa. Vain väliaikaisesti maastoutuneessa bändissä soittavat Juho Kosonen, Taavi Kervinen, Julius Piironen, Kalle Saarinen ja Elias Koskinen.

SALO IRISH FESTIVAALI to 5.- la 7.3.2020

Lyres of the Dunes

Redhill Rats

To 5.3.

Lounaskonsertit:

Kaupungintalo klo 11. Kevin Sweeney
IoT Campus, rav. Kiila klo 12. The Green Hope (TGH)

Pe 6.3.

Aamustartti: Päiväkoti Sinilintu, Halikko, TGH
Kahvikonsertti: Perniön Kunnantalo klo 13
The Rogues

Pe 6.3.

Illan Etkot: Bar Bizarre, Salo klo 20
Lavalla Lyres of the Dunes, The Rogues
Keikan jälkeen jamit

La 7.3.

Aamustartti: Prisma Halikko klo 11, TGH
Päivähetki: Salon pääkirjasto klo 13,
Kevin Sweeney, Lyres of the Dunes

PÄÄTAPAHTUMA:

Kulttuuritalo Kiva la 7.3.2020 klo 17-19.30
• Lyres of the Dunes • Redhill Rats •

Lipunmyynti ja varaukset: irkkufestari.salo@gmail.com

Liput 15 e, ryhmille ennakkoon ä 10 e. Lisätietoa: www.facebook.com/saloirishfest/

Jamikonseritti, Hometown
klo 20.30
7 Stout Clan

Iloa Saloon - Craic!

Tapahtumaa tukee Salon kaupungin
kulttuuriasiain yksikkö.

VANHA APTEEKKI
RATA

Lounea

Bar
Bizarre

SSO

OP Lounaismaa

Danske Bank

SALO IOT CAMPUS

Ambasáid na hÉireann
Embassy of Ireland

ALANKO
KIINTEISTÖNVALITYS

POP Pankki
Kosken Osuuspankki

KOTI
PIZZA

TIMANTTISET
Kello ja Kultta Jokinen

Säästöpankki

SALON SEUDUN SANOMAT
Parasta paikallista

Kalevi Toosi

OFF TO DUBLIN IN THE GREEN

“Off to Dublin in the Green” tunnetaan myös nimellä “The Merry Ploughboy”. Laulun on tehnyt irlantilainen lauluntekijä, laulaja, kirjailija ym. **Dominic Behan**. Laulu kertoo reipashenkisesti nuoresta talonpojasta, joka päättää lähteä taistelemaan pääsiäiskapinaan Dubliiniin.

Dominic Behan on tunnettua Behanin veljessarjaa. Hänen kaksi vanhempaa veljeään **Brendan ja Brian** olivat myös kirjailijoita. Dominic Behan on kirjoittanut yli 450 julkaistua laulua.

Hän kuului poliittisesti aktiiviseen, vasemmistolaiseen tasavaltalaissukuun. Behanin äiti **Kathleen** toimi pääsiäiskapinassa kuriirina Pääpostitoimiston ja kapinallisten muiden tukikohtien välillä ja hänen isänsä **Stephen** taisteli anglo-irlantilaisessa sodassa. Behanin eno **Peadar Kearny** kirjoitti laulun “A Soldier’s Song”, josta sittemmin tuli Irlannin kansallislaulu.

Tässä olevan lauluversion viimeinen säkeistö ei nähtävästi ole Dominic Behanin tekemä, vaan se lienee lisätty lauluun myöhemmin. Kyseinen säkeistö on LP-levyltä “Irish Songs of Freedom, vol. 3” (Outlet Recording Co, 1971), jossa **Declan Hunt** esittää laulun.

On esitetty näkemys, että “Off to Dublin in the Green” ei liittyisikään pääsiäiskapinaan vaan Irlannin sisällissotaan (1922 – 23). Tällaiselle näkemykselle on perustelunsa. Jos laulu kertoo pääsiäiskapinasta, on laulutekstissä kaksi anakronismia.

IRA, Irlannin tasavaltalaisarmeija, jonka riveihin nuori talonpoika aikoo liittyä, perustettiin vasta muutama vuosi pääsiäiskapinan jälkeen, vuosien 1919 ja 1920 tietämillä. Myöskään kertosaikkeessa esiintyvä *Thompson gun* ei ollut käytössä pääsiäiskapinan aikoihin.

Amerikkalaisen kenraali **John T. Thompsonin** suunnittelema konepistooli Thompson Submachine Gun patentoitiin vuonna 1920 ja sen valmistus aloitettiin 1921.

MARSSIMME DUBLINIIN

DOMINIC BEHAN / SUOM. SANAT KALEVI TOOSI

Olen maamies nuori, iloinen
ja päivin kynnän peltoain,
mutta pitkään mä kotonani viivy en,
tään aatoksen kun mieleeni sain.
Sillä orjuutta alkanut oon vihaamaan
sitten sen, kun olen tänne syntynyt.
Siksi liityn tasavallan armeijaan
ja huomenna olen lähtenyt.

Ja me mennään kokouspaikallamme
puistoon Dubliiniin,
siellä auringossa kiiltää kypäret,
siellä välkky pistimet ja konepistooliin
vastaa kaikuna pyssyt räiskivät.

Nyt mä syrjään heitän vanhan
harmaan nuttuni,
nyt saa jäädä hevonen ja valjaat sen,
ja mä syrjään heitän myöskin kyntöaurani,
kun niitä enää tarvitse mä en.
Etsin esiin vanhan revolverini,
etsin jostain esiin myöskin panosvyön,
ja mä kostamaan käyn,
vaikka antain henkeni,
vihollisen julman verityön.

Ja me mennään kokouspaikallamme...

Kotiin jää myös Mary rakkain,
hän on tyttö, jota paljon ihailen.
Ja mä toivon, että mua hän muistaa ain,
kun kuulee jyskeen tykkien.
Mutta kunhan taistelu on ohitse
ja Irlanti on saanut vapauden,
hänet silloin saatan vihille
ja vaimo hän on kapinallisen.

Ja me mennään kokouspaikallamme...

Jotkut itsellensä kultaa himoitsee,
he taistelevat siitä ahneesti,
mutta IRA vain taistelee
maasta, jonka saksit varasti.

; : Ja me mennään kokouspaikallamme... ; :

OFF TO DUBLIN IN THE GREEN

DOMINIC BEHAN

Oh, I am a merry ploughboy
and I plough the fields all day.
Till the lightning flashed across my mind,
that I should roam away.
For I’ve always hated slavery
aince the day that I was born,
ao I’m off to join the IRA,
and I’m off tomorrow morn.

And we’re off to Dublin in the green,
in the green
Where the helmets glisten in the sun;
where the bayonets flash and
the rifles crash
to the echo of a Thompson gun.

I’ll leave aside my old gray coat,
and I’ll leave aside my plough,
I’ll leave aside my horse and yoke,
for no more I’ll need them now.
I’ll take my short revolver
and my bandolier of lead,
and live or die I can but try
to avenge my country’s dead.

And we’re off to Dublin...

I’ll leave aside my Mary,
she’s the girl I do adore,
and I wonder if she’ll think of me,
when she hears the cannons roar.
But when the war is over
and dear old Ireland’s free,
I’ll take her to the church to wed
and a rebel’s wife she’ll be.

And we’re off to Dublin...

Well, there’s some men they fight for silver,
and others they fight for gold,
but the IRA is fighting for
the land that Saxons stole.

; : And we’re off to Dublin... ; :

FINNISH-IRISH ACTION

Tule mukaan! Join us!

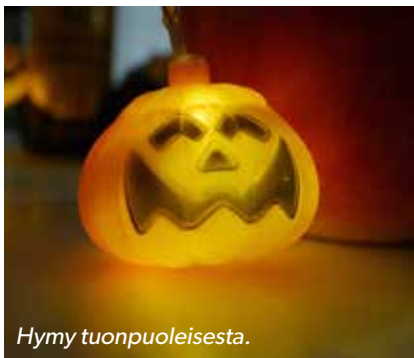
Liity Suomi-Irlanti-seuran jäseneksi. Jäsenmaksu on 22 €/ vuosi (2019) ensimmäiseltä ja 10 € seuraavilta saman talouden jäseniltä. Jäseneksi on helppo liittyä. Netistä löydät löydät jäsensivuiltamme suoran linkin sähköiseen liittymislomakkeeseen:

finnish-irish.fi/jäsensivu

Become a member of the Finnish Irish Society. The membership fee is 22 € /p.a. (2019) for the first member of a household and 10 €/p.a. for the next ones. It is easy to join: just fill the e-form in the above address in the net.

Tuonpuoleisen pyöröovella

Samhain sai taas pyhäinpäivänä arvoisensa käsittelyn Thirsty Scholarissa. Paikalla oli viisaita kelttologeja ja viisastumaan pyrkiviä.

Hymy tuonpuoleisesta.

Jamit jatkuvat, osoitteet vaihtuvat

Irlantilaista musiikkia saa kuulla joka kuukauden ensimmäinen

keskiviikko Töölössä

**Linko PizzaBarissa,
Ruusulankatu 3-5**

ja kuukauden muina

keskiviikkoina

ravintolassa nimeltä

**Maltainen Riekko,
Aleksis Kiven katu 56**

Syksyn parasta antia

Poems and Pints on aina käynnin väarti. Syyskuun lopulla ihmisiä ilahduttivat Frank Boyle, Brendan Humphries ja Ants in the Pants ystävineen. Seuraa seuran sivuja, eivät ne tähän loppuneet!

Kesän muistot elävät

Kesän viimeisiä juhlia vietettiin seuran piknikillä. Tunnelma oli korkealla, viini ja olut maistuivat ja niin myös makkarat ja muut herkut. Musiikillisen tervehdyksen toivat Markku Kujala ja Leo Freeman. Enää kymmenen kuukautta seuraavaan!

*Markku Kujala ja Leo Freeman,
meitä jäseniä ja puheenjohtaja.*

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki
Y 0797582-0

Nordea FI81 2001 1800 0192 29

info@finnish-irish.fi |

www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala

Lehtorannantie 10 B 29,

40520 Jyväskylä

Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen

Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio

Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela

Oivantie 7, 90580 Oulu

Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen

Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori

Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio

Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo

Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari

Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere

Puh./Tel. 045 6797 839

sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen

velluk73@gmail.com

Ääneseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen

Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski

Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA / THE BOARD

Puheenjohtaja/Chairperson

Paula Uitto

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman

Otso Nykänen

Rahastonhoitaja/Finances

Kari Liinakoski

Sihteeri/Secretary

Satu Wakkola

Jäsenet/Members

Eero Aro, Heli Gäsman, Leo

Hesanto, Katja Ritari, Matti

Sovijärvi, Tarja Väyrynen

Pohjois- ja Länsi-Irlanti 27.–31.3.2020

Miten brexit vaikuttaa Pohjois-Irlannin rajalla? Finnish-Irish Society järjestää mielenkiintoisen kevätmatkan Pohjois- ja Länsi-Irlantiin. Matkaohjelmassa historiallisia monumentteja, Belfast, upea interaktiivinen Titanic-museo, mahtava Antrimin rannikko jättiläisen portaikkoineen, historialliset Derryn ja Galwayn kaupungit unohtamatta viskitislaamoja ja pääkaupunki Dublinia.

MATKAOHJELMA

27.3. PE | Matkapäivä, Knowthin monumentti ja Belfast Finnairin lento Helsingistä Dubliniin klo 7.40-9.00. Lähdemme kohti Pohjois-Irlantia, matkan varrella vierailemme Knowthin monumentilla ja Bru na Boinne vierailukeskuksessa. Saapuminen illaksi Belfastiin, majoittuminen.

28.3. LA | Belfastin kaupunkikierto ja Titanic Belfast Tutustumme Belfastiin, Pohjois-Irlannin pääkaupunkiin. Kaupunkikierron jälkeen vierailemme Titanic-museossa, jonka näyttelyissä kuvataan yksityiskohtaisesti Titanicin eri vaiheet. Loppupäivä vapaata aikaa.

29.3. SU | Antrimin rannikko ja Derry Lähdemme nauttimaan kauniin Antrimin rannikon maisemista. Vierailemme The Bushmills Distillery viskitislaamossa ja Giant's Causeway jättiläisen portailla. Jatkamme matkaa Derryn kuuluisille kaupunkimuureille. Illaksi saavumme Donegaliin, jossa majoitumme.

30.3. MA | Kohti Galwayn kaupunkia Matka jatkuu Strandhillin hiekkarannan ja Knocknaree-vuoren kautta Galwayhin. Kaupunkikierron kävelen, jonka jälkeen vapaata aikaa.

31.3. TI | Dublinin kaupunkikierto ja kotimatka Kuljetus Dubliniin, kaupunkikierron aikana tutustumme kaupungin historiaan ja vilkkaaseen nykypäivään. Yhteinen läksiäislounas Irlannin vanhimmassa pubissa Brazen Headissa. Paluulento Helsinkiin klo 18.05-23.05.

Majoitukset näissä hoteleissa tai vastaavissa:

Park Inn by Radisson BLU Belfast	2 yötä
Central Hotel Donegal	1 yö
Victoria Hotel Galway	1 yö

MATKAKOHDE	Pohjois- ja Länsi-Irlanti
MATKAN AJANKOHTA	27.–31.3.2020 (pe-ti)
MATKAN HINTA	1 280 €/hlö

Matkan hintaan sisältyy suora lento Helsinki–Dublin–Helsinki veroineen ja matkatavaroineen • majoitus jaetussa 2-hengen huoneessa aamiaisineen • ohjelman mukaiset kuljetukset tilausajobussilla ja sisäänpääsyt • ateriat: kolme lounasta • suomenkielisen paikallisoppaan palvelut kohteessa **Lisämaksusta** yhden hengen huone 160 € • ruokajuomat

Käytämme kokonaisuinnittelua, jolloin matkan hintaan sisältyy lennot, majoitukset, kuljetukset, pääsymaksut kohteisiin, aterioita sekä suomenkielisen oppaan palvelut.

ILMOITTAUTUMINEN JA LISÄTIEDOT

verkkokaupassa www.kontiki.fi, puh.

09 466 300 tai ilmoittautumiset@kontiki.fi

Vastuullinen matkanjärjestäjä on kotimainen Oy Kon-Tiki Tours Ltd. Hinnat perustuvat voimassa oleviin valuutta- ja verotietoihin. 1 GBP = 1,1564 EUR 19.8.2019. Pidätämme oikeudet mahdollisiin hinta-, aikataulu- ja ohjelmamuutoksiin. Pidätämme myös oikeuden Kon-Tiki Toursista riippumattomista syistä tehtävään hinnan tarkastukseen esim. merkittävässä valuuttamuutoksissa, polttoaine-, viranomais- tai lentoverokustannusten noustessa.

KON-TIKI
www.kontiki.fi

Ilmoittaudu
viimeistään
9.1.2020